

3 sönd. e. Trefaldighet 2021- Ingemar Andersson (LFS)

Salme 25, GT: Jes 12, Ep: 1 Petr. 5:6-14, Ev: Luk. 15:1-10.

Guds förekommande nåd, Förlorad och återfunnen.

Det kapitel, varur vårt evangelium är hämtat i dag, har ibland kallats ”de förlorades kapitel”. Så är det ju, men det är också de återfunnas kapitel, där Jesus i dag berättar liknelserna om det förlorade faret och den borttappade penningen för oss. Och kapitlet avslutas sedan med berättelsen om den förlorade men återkomne sonen.

Vi får veta att publikaner och syndare höll sig nära Jesus för att höra honom, något fariséer och skrifflärda såg som ett dåligt tecken. De kritiserade honom oupphörligt och talade förklenande om hur han tog emot syndare och åt med dem. Som svar på anklagelsen berättar Jesus tre liknelser, som allesammans bekräftar sanningen i det de anklagar honom för: Ni har alldeles rätt. Jag tar emot syndare och äter med dem. Jag går efter det förlorade. Jag söker det borttappade. Jag tar den syndare som kommer till mig i famn. Och för var och en syndare som blir omvänd, blir det stor glädje i himmelen. Sådant är Guds och vår Frälsares hjärtelag. *Gud, vår Frälsare, vill att alla människor skall bli frälsta och komma till insikt om sanningen.*” (1 Tim. 2:3-4).

Evangelium för syndare

Luther säger om dagens text: ”Det här är inte ett evangelium för människor i allmänhet. Det är svårt att fatta och tränger inte lätt in i hjärtat.” Vad kan han mena med ett sådant omdöme? De här liknelserna är ju så enkla och klara, och budskapet är väl inte så svårt att förstå?

Nej, det är nog inte där svårigheten ligger. Men det här är evangelium för syndare, och riktiga syndare finns det inte så gott om nu för tiden. Däremot finns det gott om folk som anser sig vara passande sällskap åt Jesus, som tycker att Jesus borde umgås med dem och har svårt att förstå att han föredrar att umgås med dåligt folk.

När Jesus gästade Sackeus, förargades många: *”Han har tagit in hos en syndare.”* (Luk. 19:7).

När synderskan smorde Jesu fötter, vätte dem med sina tårar och torkade dem med sitt hår, tänkte farisén Simon: *”Om den mannen vore en profet skulle han känna till vad det är för slags kvinna som rör vid honom, att hon är en synderska.”* (Luk. 7:39).

I dagens text: *Men fariseerna och de skrifflärda kritiserade honom ständigt och sade: ”Den mannen tar emot syndare och äter tillsammans med dem.”*

Dagens evangelium vänder sig alltså till alla syndare, till alla dem som gått bort sig i syndens vildmarker, till de borttappade, till de förlorade som förslösat sitt arv, till alla dem som misslyckats med sin kristendom, ja, till dem som sjunkit ner bland svinen. Sådana, säger Jesus, umgås jag med, för jag har kommit för att uppsöka och frälsa det som var förlorat. (Luk. 19:10). Tycker du nu att du är för god för sådant sällskap? Du vill inte själv räkna dig till så dåligt folk. Du har ändå en del saker att framhålla, som gör dig till ett lämpligare umgänge för Jesus. Du är ingen suput, ingen horkarl, ingen tjuv, mördare eller bedragare. Du gör inte anspråk på att vara fullkomlig, nej, långt därifrån. Men bland de grovt ogudaktiga hör du då inte hemma. Du vill vara en kristen, och även om det brister här och där, så är du ju ingen storsyndare och vill inte heller räknas till sådana.

När jag säger att vårt evangelium vänder sig till syndare, så skall det inte uppfattas som att det är något berömvärt i att vara ogudaktig. Det är tvärt om stor synd och skam och alldeles oförsvarligt att vara sådan. Det finns ingen ursäkt för ett liv i synd. Och har någon kunnat undvika att söla sig i grova synder och kunnat leva ett ordentligt liv i vårt samhälle, så finns det stor anledning att tacka Gud för en sådan bevarande nåd.

Men för den som vill bli salig gäller samma villkor som för den värste usling, och det är ”rövarenåden”. Det är nämligen så, att om det än finns skillnad i grad när det gäller ogudaktighet bland människor, så är det i grunden ingen skillnad på oss inför Gud.

För att ta en enkel bild: det är en enorm skillnad mellan de djupaste dalgångarna och de högsta bergstopparna på vårt jordklot. Men reser vi ut i världsrymden, så ser vi jorden som ett runt klot, trots de stora höjdskillnaderna på jorden. I Ps. 14:2-3 läser vi: *”Herren blickar ner från himlen på människors barn för att se om det finns någon förständig, någon som söker Gud. Men alla har avfallit, alla är fördärvade. Ingen finns som gör det goda, inte en enda.”* Och i Rom. 3:22b-23: *”Ty här finns ingen skillnad. Alla har syndat och saknar härligheten från Gud.”*

"Vad kan vi då berömma oss av?" frågar Paulus, och svarar i samma andetag: "Allt beröm är uteslutet."

Dina synder är förlåtna

Här får du nu ta ställning, för nu förkunnas evangelium. Det betyder Guds frikännande dom över allt vad syndare heter. Det betyder kungörelse av rättfärdighet i Jesu blod för förtappade syndare. Vill man inte räknas bland dem, så hör man till de nittionio, fariséer och skriftlärdar, som inte behöver någon omvändelse. Då blir du lämnad i den andliga öknen, och det betyder att du står under Gud vrededom, utanför Guds frikännande dom, utanför nåden i Kristus, utanför en evig salighet, på väg mot förtappelsen. Då hör du till de olyckliga som himlen gråter över. Men det faktum, att du i dag får höra Guds ord, att du i dag möter domen i lagens stränga budskap, det är ett bevis på Guds frälsningsvilja, på hans omsorg och kärlek. Han vill att domens predikan skall verka detsamma på dig, som en gång Jonas domspredikan i Nineve: att du vaknar upp över ditt osaliga tillstånd och börjar fråga efter räddning. Du lever ju ännu i nådatiden. Gud vill ingen syndares död. Nej, han vill att du vänder om från din onda väg och får leva. (Hes. 33:11). Han söker dig som han söker det bortsprungna fåret, för att få lägga dig på sina axlar och bära dig. Han vill så innerligt gärna att det skall bli glädje i himmelen också över dig!

"Ty här finns ingen skillnad. Alla har syndat och saknar härligheten från Gud, och de står som rättfärdiga utan att ha förtjänat det, av hans nåd, därför att Kristus Jesus har friköpt dem." (Rom. 3:22-23). Människa, dina synder är förlåtna! Du får på stunden tro, att alla dina synder är förlåtna, utstrukna, kastade i havets djup. Och syndaförlåtelsen är din! Den är vunnen åt dig av din Frälsare när han led döden för dig på förbannelsens kors. Och därför har du rätt att ta denna nådesförmån i anspråk och tro, precis så ovärdig du är, att du för Jesu skull får vara Guds älskade barn, som han bara väntar på att få sluta i famn.

Det är en underlig skara som omger Jesus. *"Alla publikaner och syndare höll sig nära intill Jesus för att höra honom."* De har det som Paulus: *"Det är ett ord att lita på och värt att på allt sätt tas emot, att Kristus Jesus har kommit till världen för att frälsa syndare - och bland dem är jag den störste."* (1 Tim. 1:15).

Hur går det då till att bli omvänd? Det står här ovanför. De höll sig nära Jesus för att höra honom. "Hör, så får er själ leva", säger Skriften. (Rom. 10:13-14, 17).

Omvändelsen är ett Guds verk. Genom Ordets predikan väcker han människan till omsorg om sin själs frälsning. Han kallar, lockar, drar och omvänder. Han går efter det förlorade, han söker tills han finner, och när han finner gläds alla Guds änglar med honom. Nog kan du väl unna honom den glädjen!

Om man nu har blivit funnen av Frälsaren, hur skall man då bli bevarad hos honom? Det står i samma vers. De höll sig nära Jesus för att höra honom. Där är det säkert. Hos honom är du trygg. Prova inte hur långt bort du kan gå utan risk. Försök inte balansera på kanten av syndernas bråddjup. Där har så många förlorat balansen och fallit. Men nära intill Frälsaren och hans ord är det tryggt.

*Gud hjälpe mig i frestelsernas smärta/ Och styrke då mitt oerfarna hjärta,/ Att aldrig någonting kan mig förmå
Gå bort från dig, där styrka jag kan få!*

*Gud hjälpe mig att i allt gott tilltaga/ Och ständigt tänka på att dig behaga;/ Att för all synd som för ond
bråddöd fhy,/ Tillfälle och anledning därtill sky. LH 553:5-6.*

Amen.